Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 16 maj 1922 kl. 1 e. m.

Andra särskilda utskottets utlåtande nr 2 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om automobilskatt m. m. dels ock inom riksdagen i ämnet väckta motioner.

Genom en den 17 mars 1922 dagtecknad, till andra särskilda utskottet hänvisad proposition, nr 199, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden, föreslagit riksdagen att antaga här nedan omförmälda förslag till

1) förordning om automobilskatt;
2) förordning om särskild skatt å automobilgummiringar; och
3) förordning om fördelning av automobilskattemedel m. m.

Tillika hava till utskottet hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen:

Motioner inom första kammaren.

nr 136, av herr J. Pålsson;
nr 139, av herr N. A. Nilsson; samt
nr 158, av herr H. Rogberg.

Motioner inom andra kammaren.

nr 275, av herr J. Olofsson i Digernäs;
nr 276, av herr G. Andersson i Rasjön m. fl.;
nr 283, av herr P. Pehrsson i Göteborg m. fl.;
nr 297, av herr andre vice talmannen P. Nilsson i Bonarp;
nr 298, av herr A. Sundling; samt
nr 299, av herr E. Hage.

Utskottet. Automobiltrafikens hastiga utveckling har medfört stora svårigheter att hålla vägarna i ett tillfredsställande skick. På grund av den starka vägslitning, som föranledes av sådan trafik, har det stundom visat sig hart när omöjligt för väghållarna in natura att fullgöra vägunderhållet. Det förslag till omläggning av väghållningen, som framlagts vid innevarande års riksdag, har till stor del föranletts just av de till följd av automobiltrafiken förändrade förhållandena.

Med hänsyn härtill har det ansetts billigt, att automobiltrafiken i gengäld för den ökning i väghållningsbesväret, den medför för väghållarna, lämnar ett skäligt bidrag till vägväsendets gagn genom särskild automobilskatt. Härom torde numera råda enighet.

Angående sättet för uttagandet av denna skatt hava olika meningar yppats. Vägkommissionen har ansett, att skatten skulle utgå med en grundavgift av 50 kronor för varje automobil samt, därest automobilens »nyttiga hästkraftantal» överstege 10, med ytterligare 10 kronor för varje sålunda överskjutande hel hästkraft. Såsom skäl härför har kommissionen anfört, att automobilens vägförstörande förmåga vore beroende av dess tyngd och körhastighet, varför man i automobilens hästkraftantal hade en god och praktisk norm för skattens bestämmande. Såsom skäl för att skatten sålunda skulle utgå efter en hastigare stigande skala än i proportion till hästkraftantalet har kommissionen framhållit, att de kraftigare vagnarnas förstörande inverkan på vägbanan vore mer än proportionellt större än de svagare vagnarnas.

En skatt efter de av kommissionen angivna grunder har beräknats inbringa 6,500,000 kronor årligen.

Mot kommissionens förslag har anmärkts, att då automobilens slitning å vägarna berodde icke endast av dess tyngd och körhastighet utan därjämte av den tid, varunder den varit i trafik, vore det ej riktigt att låta uteslutande hästkraftantalet bestämma skattens storlek, då därigenom för en automobil, som under året framförts en mycket kort vägsträcka eller kanske till och med av en eller annan anledning ej alls varit i trafik, skulle få betalas lika stor skatt som för en automobil med samma hästkraftantal, vilken måhända tillryggalagt mångdubbelt längre vägsträcka än den förra. Det har därför ifrågasatts att låta skatten utgå i form av stämpelavgift på någon för automobiltrafiken nödvändig förbrukningsartikel, som kunde utgöra en mätare på automobilens vägförslitande verkan med avseende jämväl å den längre eller kortare vägsträcka, densamma tillryggalagt.

Uti ifrågavarande proposition hava dessa synpunkter vunnit beaktande, i det att särskild skatt på automobilgummiringar föreslagits.

Emellertid har departementschefen icke ansett sig kunna åtnöjas med allenast denna skatt, då densamma för att giva tillräckligt utbyte måste sättas så högt, att den bleve oskäligt betungande för drosk- och lastautomobilerna och även i övrigt kunde antagas medföra mindre önskvärda verkningar. Propositionen innehåller därför jämväl förslag om uttagande av skatt för själva automobilen, vilken skatt — med hänsyn, bland annat, till yppade skiljaktiga meningar om sättet för hästkraftantalets beräkning — lämpligen ansetts böra utgå i förhållande till automobilens vikt.

I en inom andra kammaren väckt motion nr 275 har anförts, att automobilskatten borde läggas så, att den bleve proportionell med den av automobilen för varje år tillryggalagda väglängden, vilken skulle utrönas genom särskild å automobilen anbragt vägmätare. Under åberopande härav har i motionen hemställts om avslag å Kungl. Maj:ts förevarande proposition samt om skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om utredning i berörda avseende.

Då det icke för närvarande lärer finnas tillgång till fullt tillförlitliga vägmätare samt den erforderliga kontrollen, i händelse skatten skulle utgå efter dylikt system, bleve både besvärlig och dyrbar, har utskottet icke funnit sig böra tillstyrka berörda motion. Däremot anser utskottet, att skatten, på sätt i Kungl. Maj:ts proposition föreslagits, bör utgå dels i form av skatt å själva automobilen dels såsom en skatt på gummiringar.

Förslaget till förordning om automobilskatt.

Enligt förslaget skall för automobil, som blivit i riket registrerad, årligen erläggas skatt för motorcykel utan bivagn med tio kronor, för motorcykel med bivagn med tjugu kronor, för annan automobil, med ringar av mjuk kautschuk, med åtta kronor för varje påbörjat tal av 100 kilogram av automobilens egen vikt och för annan automobil, med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk, med femtio kronor för varje påbörjat tal av 100 kilogram av automobilens egen vikt. Då skatt utgår endast för automobil, som enligt gällande förordning skall registreras, falla icke motorcyklar, vilkas vikt ej överstiger 50 kilogram, ej heller traktorer under förordningens bestämmelser.

Utskottet har vid granskningen av förevarande förslag ansett sig böra godkänna de grunder, på vilka förslaget är byggt. För de ändringsförslag, vilka framställts i väckta motioner, och de erinringar utskottet

funnit nödigt framställa i fråga om förslagets deltaljer, skall redogöras vid behandlingen av vederbörande paragrafer.

2 §. I motion nr 299 inom andra kammaren har herr Hage hemställt, att stadgandet i 2 § om skattefrihet för medlem av konungahuset måtte utgå. Då emellertid principen om skattefrihet i fall som det förevarande vunnit tillämpning i ett flertal författningar, finnes ej anledning att nu frångå densamma.

I motionen nr 283 inom andra kammaren har yrkats, att automobiler, som användas av tjänstemän för deras tjänsteresor, måtte helt eller delvis undantagas från skatteplikt. Även om dylik skattefrihet i vissa fall kunde synas önskvärd, låter sig dock förslaget härom näppeligen genomföras med hänsyn till svårigheten att avgöra, huruvida automobil användes uteslutande för tjänsteresor.

5 §. I motionen nr 136 i första kammaren har yrkats, att ifrågavarande skatt skall utgå progressivt i förhållande till automobilens vikt. I motionen nr 139 i samma kammare har yrkats, att skatten för autobil med ringar av mjuk kautschuk skall utgå med fem kronor i stället för med åtta kronor. Vidare har i motionen nr 158 i första kammaren hemställts, att skatt för automobil på landsbygden skall utgå med lägre belopp än enligt förslaget.

Utskottet har icke funnit de sålunda gjorda yrkandena böra föranleda ändring i förslagets bestämmelser. Däremot har utskottet med hänsyn till den förstörande inverkan, motorcyklarna ovedersägligen utöva å vägarna, funnit skattesatsen skäligen kunna höjas, för motorcykel utan bivagn till femton kronor och för motorcykel med bivagn till tjugufem kronor.

Uti motionen nr 298 inom andra kammaren har påyrkats införande av särskild skatt för regelbunden trafik med automobilomnibus och lastautomobil, vilken skatt skulle direkt uppbäras av vederbörande väghållningsskyldige.

Utskottet anser, att den skadegörelse, som dylik trafik onekligen ofta medför, bör kunna i avsevärd mån begränsas därigenom, att ifrågavarande automobiler å tider, då vägarnas motståndskraft till följd av väderleksförhållandena är nedsatt, icke tillåtas intaga full last, varom länsstyrelse i erforderliga fall kan förordna, eller ock helt avstängas från vägen i fråga. Redan enligt Kungl. Maj:ts förevarande förslag torde automobiler av den i motionen avsedda beskaffenhet på grund av sin stora tyngd komma att erlägga en jämförelsevis stor skatt. Att pålägga denna trafik en extra beskattning, vilken skulle öka kostnaderna för vederbörande trafikanter, synes icke vara att förorda, åtminstone icke

förrän närmare erfarenhet vunnits om verkningarna av den av Kungl. Maj:t föreslagna lagstiftningen.

Förslaget till förordning om särskild skatt å automobilgummiringar.

Enligt förslaget skall skatt erläggas för automobilgummiringar av mjuk kautschuk, som till riket införas eller där tillverkas, med en krona 50 öre för varje helt kilogram. Skatt för importerade ringar skall erläggas samtidigt med tullen till tullverket. Skatt för inom riket tillverkade ringar skall av tillverkaren i enlighet med av honom avgiven deklaration kvartalsvis erläggas till vederbörande länsstyrelse, i den mån ringarna av tillverkaren levereras till annan eller tagas i bruk för egen räkning.

Uti motionerna nr 136 och nr 139 i första kammaren hava påyrkats vissa höjningar av den i 1 § bestämda skattesatsen. Utskottet, som befarar att sådan höjning skulle verka alltför betungande för den yrkesmässigt drivna automobiltrafiken, har icke funnit skäl att, innan närmare erfarenhet i förevarande hänseende vunnits, härutinnan avvika från Kungl. Maj:ts förslag. 1 §.

I avseende å förordningens ikraftträdande föreskrives i förslagets övergångsbestämmelser, bland annat, att ägare av automobil må från beskattning undantaga den å automobilens hjul vid 1923 års ingång anbragta uppsättning ringar jämte hälften därutöver. Denna bestämmelse synes väl grundad, såvitt angår automobiler med luftfyllda ringar, i det att sådana automobiler i regel måste medföra reservringar. Beträffande åter automobiler med massiva ringar föreligger ej sådant behov av reservringar, varjämte massiva gummiringar hava större varaktighet än luftfyllda. Vid sådant förhållande har det icke synts erforderligt att medgiva ägare av automobil med massiva ringar skattefrihet annat än för de ringar, som vid lagens ikraftträdande äro anbragta på automobilens hjul.

I övrigt har utskottet icke funnit anledning till erinran mot förevarande förslag.

Förslaget till förordning om fördelning av automobilskattemedel m. m.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel skola de skattemedel, som under visst år inflyta jämlikt förordningarna om automobilskatt och om särskild skatt å automobilgummiringar, fördelas så, att en fjärdedel tillfaller rikets städer

för att användas för dessas gatu- och väghållning samt tre fjärdedelar landstingen för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar. Den städerna tillkommande andelen av skattemedlen skola enligt förslaget fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt. Av landstingens andel skola tretton femtondelar fördelas mellan de särskilda landstingen i förhållande till de belopp, som influtit i automobilskatt från respektive län. Då det emellertid kan förutses att en fördelning efter sistnämnda grund skall medföra vissa ojämnheter, skola återstående två femtondelar av landsbygdens andel jämlikt Kungl. Maj:ts förordnande användas till undanröjande av sådana ojämnheter.

Ifrågavarande skattemedel hava beräknats komma att uppgå till omkring 5,000,000 kronor årligen, därav omkring 1,800,000 kronor i skatt å automobilgummiringar.

I motionen nr 158 inom första kammaren har, under förutsättning att Kungl. Maj:ts proposition nr 100 med förslag till lag om allmänna vägar på landet vunne riksdagens bifall, hemställts, att tre fjärdedelar av ifrågavarande skattemedel skulle tillfalla landstingen att användas för fullgörande av vägdistriktens väghållningsskyldighet. I motionen nr 276 i andra kammaren har föreslagits den ändring i fördelningen av omförmälda medel, att femton etthundradelar därav skulle tillfalla rikets städer och återstoden landstingen. Slutligen har i motionen nr 297 inom andra kammaren hemställts, att ifrågavarande skattemedel i deras helhet skulle fördelas mellan väghållningsdistrikten på landet till lindrande av kostnaden för väghållningen.

Kungl. Maj:ts förevarande förslag har framlagts under förutsättning att den vid innevarande års riksdag framlagda propositionen nr 100 med förslag till lag om allmänna vägar på landet vinner riksdagens bifall. Bestämmelsen att landsbygdens andel i skattemedlen skall tillfalla landstingen har sålunda tillkommit under nämnda förutsättning. Utskottet, som funnit sig böra avstyrka bifall till berörda proposition nr 100, har alltså främst att taga ställning till frågan, huruvida i sakens förändrade läge sådana jämkningar i förslaget kunna vidtagas, att de influtna medlen kunna komma till avsedd användning, även om den nu gällande väglagen lämnas oförändrad. Utskottet har därvid ansett uppenbart, att utdelning av landsbygden tillkommande andel i skattemedlen till väghållare in natura icke kan ifrågakomma, då ett av syftemålen med skattens uttagande, nämligen automobilvägarnas förbättring, i sådant fall skulle förfelas. Däremot har utskottet funnit frågan lämpligen kunna

lösas på det sätt, att medlen efter Kungl. Maj:ts förordnande få användas till förbättring av för automobiltrafiken särskilt viktiga vägar d. v. s. till omläggning av krokiga vägar, borttagande av backar, utförande av grundförstärkningsarbeten m. m. Hinder bör ej heller möta att i samband med dylika förbättringsarbeten med bidrag av automobilskattemedel utföra nyanläggning av kortare vägsträckor, där sådant för automobiltrafiken kan vara av särskilt intresse. Även till vägunderhåll bör bidrag kunna lämnas av dessa medel, dock endast under förutsättning att vägen i fråga övertagits till underhåll av vägkassan och underhållet i större utsträckning försvåras på grund av automobiltrafiken. Vägens övertagande av vägkassan synes nämligen böra fordras såsom en garanti för att medlen på ett sakkunnigt sätt användas för det avsedda ändamålet.

Angående grunden för fördelningen av skattemedlen mellan städerna och landsbygden hava under ärendets förberedande behandling yppats delade meningar. Sålunda föreslog vägkommissionen, att medlen helt skulle tillfalla landsbygden; 1920 års automobilsakkunniga ansågo, att 15 procent skäligen borde tillkomma städerna och kammarrätten ifrågasatte, att en tredjedel skulle tillfalla städerna och de stadsliknande samhällena på landsbygden.

Utskottet finner det icke böra ifrågasättas att lämna städerna utan andel i ifrågavarande skattemedel. Det får nämligen icke förbises, att även städernas gator och framför allt deras vägar skadas av särskilt den tyngre automobiltrafiken. Vid övervägande av de på frågan inverkande omständigheterna har emellertid utskottet funnit, att det belopp, som skall tillkomma städerna, skäligen bör begränsas till 20 procent av berörda medel och att återstående 80 procent böra tillgodokomma landsbygden. Av städernas andel skola enligt utskottets mening 80 procent fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt, under det att återstående 20 procent skola fördelas enligt Kungl. Maj:ts beslut. Det har nämligen ansetts nödigt att på detta sätt lämna möjlighet att undanröja uppkommande orättvisor i fördelningen mellan de olika städerna. Även städer med mindre antal automobiler kunna nämligen äga ett vidsträckt och svårunderhållet vägnät.

Därest det nu framlagda väglagsförslaget avslås, bör den landsbygden tillkommande andelen av skattemedlen icke utdelas till landstingen utan skall enligt utskottets mening fördelas mellan de olika länen. Utskottet har därvid ansett, att 80 procent av landsbygdens

andel skola fördelas mellan länen i förhållande till de belopp, som influtit i automobilskatt från varje läns landsbygd. Enligt propositionen skulle till grund för fördelningen läggas den skatt, som influtit från varje län med tillhörande städer. Anledningen till denna avvikelse från förslaget är den, att den av utskottet antagna fördelningsgrunden, på sätt vid utlåtandet fogade beräkningar giva vid handen, synts lämna ett rättvisare resultat. De återstående 20 procent av den landsbygden tillkommande andelen skall av Kungl. Maj:t användas till undanröjande av de orättvisor, som, även vid anlitande av den utav utskottet valda fördelningsgrunden, uppkomma. De belopp, som enligt berörda fördelningsgrund tillkomma visst län eller av Kungl. Maj:t i utjämningssyfte tilldelas länet, torde komma att av statskontoret bokföras särskilt för varje län. För varje år torde från de olika länen inkomma ansökningar om bidrag till vägförbättringar och vägunderhåll ur länets sålunda bildade automobilskattefond. Utskottet förutsätter, att Kungl. Maj:t kommer att utfärda nödiga administrativa bestämmelser för dylika ärendens behandling, varvid till förebild torde kunna tagas de regler, som nu gälla för erhållande av statsbidrag till vägarbeten. I den mån de för visst år till länets skattefond influtna medlen icke åtgå till bidrag, skola medlen besparas för att jämte nästa års skattemedel utdelas, i den mån inkomna ansökningar därtill föranleda.

Utskottet har utgått från att de sålunda föreslagna bestämmelserna endast skola få en kortvarig giltighet. Om, såsom är att förmoda, ny väglag snart antages, böra bestämmelserna omarbetas, och torde i sådant fall länens automobilskattefonder komma att tillfalla de nya vägdistrikten.

På grund av vad sålunda anförts hemställer utskottet,

A) att riksdagen, med tillkännagivande, att Kungl. Maj:ts förslag till förordning om automobilskatt icke kunnat i oförändrat skick av riksdagen antagas, måtte för sin del antaga följande

Kungl. Maj:ts förslag: *Utskottets förslag:*

Förslag

till

förordning om automobilskatt.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

För automobil, som, efter vad särskilt är stadgat, blivit här i riket registrerad, skall årligen erläggas skatt enligt nedan meddelade bestämmelser.

Angående beskattning av automobil, vilken, ehuru den bort här i riket registreras, icke blivit i automobilregister införd, gäller vad i 14 § här nedan stadgas.

Med automobil förstås varje för färd på marken avsett fordon, som för framdrivande är försett med kraftmaskin (motor) och icke löper på skenor.

2 §.

Från skatteplikt frikallas automobil, som äges av medlem av konungahuset samt, under villkor av ömsesidighet, enligt vad Konungen därom förordnar, automobil, tillhörig främmande makts härvarande beskickning eller konsulat tillhörande person, som icke är svensk undersåte.

Från skatteplikt undantages jämväl automobil, som är inrättad uteslutande för brandväsen eller för transport av sårade eller sjuka.

3 §.

Skatteplikt för automobil inträder med kalenderkvartalet näst efter det, under vilket automobilen blivit första gången i automobilregister införd, samt upphör med utgången av det kalenderkvartal, under vilket automobilen ur automobilregister avförts utan att hava blivit i annat sådant register införd.

Inträffar i avseende å äganderätten till automobil sådan förändring, att automobilen, där den dittills varit skattepliktig, skall jämlikt 2 §

Kungl. Maj:ts förslag: *Utskottets förslag:*

bliva skattefri eller, där den förut varit skattefri, skall underkastas skatteplikt, då skall i fråga om beskattningen så anses, som om automobilen blivit i förra fallet ur registret avförd utan att vara i annat register införd och i senare fallet första gången i register införd den dag, då uppgift om förändringen i äganderätten blivit i registret intagen.

4 §.

Skattskyldig för automobil är för visst kalenderår den, som vid kalenderårets början varit eller bort vara i automobilregister antecknad såsom ägare av automobilen, eller, om automobilen blivit under kalenderåret första gången registrerad, den, som därvid antecknats såsom automobilens ägare.

Skall med tillämpning av vad nu är sagt skattskyldighet för automobil åvila flera såsom samfällt ägare, svare de för skattens utgörande en för alla och alla för en.

5 §.

Skatt utgår för helt kalenderår räknat med följande belopp:

för motorcykel utan bivagn med *tio* kronor;

för motorcykel med bivagn med *tjugu* kronor;

för annan automobil, med ringar av mjuk kautschuk, med åtta kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens egen vikt vid användning av tyngsta till automobilen hörande karosseri; samt

för annan automobil, med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk, med femtio kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens egen vikt vid användning av tyngsta till automobilen hörande karosseri.

5 §.

Skatt utgår för helt kalenderår räknat med följande belopp:

för motorcykel utan bivagn med *femton* kronor;

för motorcykel med bivagn med *tjugufem* kronor;

för annan automobil, med ringar av mjuk kautschuk, med åtta kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens egen vikt vid användning av tyngsta till automobilen hörande karosseri; samt

för annan automobil, med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk, med femtio kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens egen vikt vid användning av tyngsta till automobilen hörande karosseri.

Kungl. Maj:ts förslag:

Inträder skatteplikt under löpande kalenderår, skall för det året skatten utgå med belopp, motsvarande vad av skatten för helt kalenderår belöper å det eller de kalenderkvartal, skatteplikten gäller.

Ändras automobils beskaffenhet under löpande kalenderår, skall därav föranledd höjning eller sänkning av skatten beräknas från och med nästföljande kalenderkvartal.

Utskottets förslag:

Inträder skatteplikt under löpande kalenderår, skall för det året skatten utgå med belopp, motsvarande vad av skatten för helt kalenderår belöper å det eller de kalenderkvartal, skatteplikten gäller.

Ändras automobils beskaffenhet under löpande kalenderår, skall därav föranledd höjning eller sänkning av skatten beräknas från och med nästföljande kalenderkvartal.

6 §.

I början av varje år skall länsstyrelse ofördröjligen med ledning av det inom länet förda automobilregistret upprätta särskild längd (automobilskattelängd), upptagande samtliga i registret antecknade automobiler, vilka för året äro underkastade skatteplikt.

I längden, som skall upprättas enligt av Konungen fastställt formulär, skall för varje automobil angivas:

1) ordningsnummer i automobilregistret och igenkänningsmärke;

2) för annan automobil än motorcykel, dess egen vikt vid användning av tyngsta till automobilen hörande karosseri;

3) för motorcykel, huruvida densamma är försedd med bivagn eller ej;

4) huruvida automobilen är försedd med ringar av mjuk kautschuk eller ej;

5) automobilens hemort;

6) den eller de skattskyldigas namn och hemvist;

7) skattens belopp; samt

8) de övriga anteckningar, som må finnas påkallade.

Inträder skatteplikt för automobil efter automobilskattelängdens upprättande, eller inträffar förhållande, som föranleder ändring i fråga om skatteplikt för automobil, skola erforderliga uppgifter införas i längden i samband med automobilens registrering eller anteckning i automobilregistret om det förhållande, som föranlett ändringen.

Förpliktas någon på grund av bestämmelsen i 14 § att utgiva automobilskatt, skall anteckning härom ske i automobilskattelängden.

Kungl. Maj:ts förslag: *Utskottets förslag:*

Före utgången av januari månad skall länsstyrelse till den, som vid årets början är skattskyldig för automobil, med allmänna posten översända meddelande om skattebeloppets storlek samt om tid och sätt för detsammas inbetalande.

7 §.

Det åligger skattskyldig för automobil, som vid ett kalenderårs början är underkastad skatteplikt, att senast den 15 februari till länsstyrelsen i det län, inom vilket automobilen är registrerad, erlägga honom åliggande automobilskatt.

Blir under löpande kalenderår automobil underkastad skatteplikt, skall för det året skatten erläggas i samband med ansökan om registrering av automobilen eller, om, i fall varom i 3 § andra stycket sägs, registrering av automobilen redan tidigare ägt rum, i samband med anmälan för registrering av den nye ägarens förvärv av automobilen.

Inträffar under kalenderåret förhållande, som enligt 5 § sista stycket föranleder skyldighet att erlägga ytterligare skatt för automobil, skall dylik skatt i samband med anmälan för registrering av sådant förhållande erläggas av den, som därvid är ägare av automobilen.

8 §.

Skattebelopp skall till vederbörande länsstyrelse inbetalas genom insättning å statsverkets giroräkning i riksbanken för länsstyrelsens räkning. Inbetalning må ock kunna fullgöras därmed, att skattskyldig på eget ansvar insänder skattebeloppet till länsstyrelsen medelst postanvisning eller avlämnar eller på eget ansvar med posten insänder skattebeloppet i check eller postremissväxel, ställd till länsstyrelsen, att betalas å bankkontor i den ort, där länsstyrelsen har sitt säte. I fråga om Stockholms stad skall dock insättning i riksbanken av skattebelopp ske å överståthållarämbetets räkning för allmänna utskylder samt check eller postremissväxel vara ställd till överståthållarämbetet för uppbördsärenden.

Anteckning om fullgjord betalningsskyldighet skall ske i automobilskattelängden.

Å inbetalt skattebelopp skall lämnas behörigt kvitto.

Det å skatt för viss automobil senast bekomna kvitto skall under färd medföras å automobilen för att på tillsägelse av polisman för denne uppvisas.

Kungl. Maj:ts förslag: *Utskottets förslag:*

9 §.

I fråga om indrivning av automobilskatt samt ersättning för indrivningen skola de i gällande författningar angående uppbörd av kronoutskylder i sådant avseende meddelade bestämmelser i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

10 §.

Automobil, för vilken skatt icke blivit behörigen erlagd, må ej brukas, förr än skatten blivit betald.

11 §.

Den, som mot stadgandet i 10 § brukar automobil, böte från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Där någon, som eljest brukar skattepliktig automobil, ej på begäran av polisman företer kvitto, som enligt 8 § sista stycket skall medföras å automobilen, straffes med böter från och med tio till och med femtio kronor.

Har förseelse, varom i första stycket sägs, skett med ägarens vetskap, vare jämväl han förfallen till böter, som i samma stycke stadgas. Brukades automobilen av någon, som enligt 6 eller 7 § i lagen angående ansvarighet för skada i följd av automobiltrafik är till utgivande av ersättning för skada förpliktad, skall i ägarens ställe sådan brukare vara förfallen till ansvar.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

12 §.

Åtal för förseelse mot denna förordning skall anhängiggöras vid polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare eller, där sådan ej finnes, vid allmän domstol i den ort, där förseelsen skett.

12 §.

Åtal för förseelse mot denna förordning skall anhängiggöras vid polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare eller, där sådan ej finnes, vid allmän domstol i den ort, där förseelsen skett.

Kungl. Maj:ts förslag:

Den, som under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, fortsätter samma förseelse, skall, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits, fällas till de böter, som för dylik förseelse äro bestämda.

Utskottets förslag:

Den, som under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, *varom nu är sagt,* fortsätter samma förseelse, skall, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits, fällas till de böter, som för dylik förseelse äro bestämda.

13 §.

Där skatteplikt för automobil under löpande kalenderår upphör, är den, som, innan skattefrihet inträtt, sist stått i automobilregister antecknad såsom ägare av automobilen, berättigad att, efter ansökan hos länsstyrelsen, kostnadsfritt återbekomma så stor del av för året erlagd skatt, som belöper å tiden efter det skattefriheten inträtt.

Äger under löpande kalenderår sänkning av skatten rum på grund av ändring av automobils beskaffenhet, är den, som vid anmälan av ändringen var ägare av automobilen, berättigad att i samma ordning återbekomma vad som motsvarar sänkningen av skatten.

Anteckning om restitution skall ske i automobilskattelängden.

14 §.

Varder, efter vad därom är särskilt stadgat, ägare av automobil dömd till ansvar för det automobilen tagits i bruk, innan densamma registrerats och erhållit igenkänningsmärke, eller för det ägaren underlåtit att till registret göra föreskriven anmälan eller i sådan anmälan mot bättre vetande meddelat oriktig uppgift, då skall ägaren tillika förpliktas att utgiva den skatt för automobilen, som genom förfarandet undandragits.

15 §.

Över länsstyrelses beslut, varigenom någon blivit i automobilskattelängden till beskattning för automobil uppförd, äge han hos kammarrätten anföra besvär, vilka skola ingivas till den länsstyrelse, som upprättat längden, före klockan tolv å trettionde dagen från den, då automobilskatt avfordrats honom; dock må icke den omständigheten, att besvären i stället för till länsstyrelsen ingivits eller insänts till kammarrätten, utgöra hinder för deras upptagande till prövning, därest besvären dit inkommit före utgången av den stadgade besvärstiden. I

Kungl. Maj:ts förslag: *Utskottets förslag:*

sådant fall skola besvären av kammarrätten omedelbart överlämnas till vederbörande länsstyrelse.

Sedan vid inkomna besvär fogats utdrag av längden i vad angår den automobil, för vilken klaganden påförts skatt, skall länsstyrelsen skyndsamt till kammarrätten insända handlingarna med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

16 §.

Den, som icke åtnöjes med kammarrättens utslag i mål rörande beskattning, som i denna förordning avses, äger att däri hos Kungl. Maj:t söka ändring genom besvär, vilka, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning, skola före klockan tolv å sextionde dagen efter erhållen del av utslaget eller, om då är helgdag, å nästa söckendag därefter ingivas till finansdepartementet tillika med bevis om dagen, då klaganden erhöll del av utslaget.

17 §.

Besvär, om vilka i denna förordning förmäles, må jämte tillhörande handlingar kunna, under iakttagande av stadgad tid och ordning, på klagandens eget äventyr i betalt brev med allmänna posten insändas till den myndighet, till vilken besvären skola enligt förordningen ingivas.

Den omständighet, att skattskyldig anfört besvär, befriar honom icke från att i behörig ordning inbetala honom påförd automobilskatt.

18 §.

Huruvida och efter vilka grunder samt på vad sätt skatt skall utgå för automobil, som för tillfälligt brukande i riket från utlandet införts, bestämmes av Konungen.

19 §.

Angående fördelning av influten automobilskatt är särskilt stadgat.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1923, då skatteplikt för automobil, som tidigare blivit registrerad och nämnda dag i registret kvarstår, jämväl inträder.

B) att riksdagen, med tillkännagivande, att Kungl. Maj:ts förslag till förordning om särskild skatt å automobilgummiringar icke kunnat i oförändrat skick av riksdagen antagas, måtte för sin del antaga följande

Kungl. Maj:ts förslag: *Utskottets förslag:*

Förslag
till
förordning om särskild skatt å automobilgummiringar.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

För följande arbeten av mjuk kautschuk, som till riket införas, utan att tullfrihet enligt särskilda bestämmelser därför åtnjutes, eller som inom riket tillverkas, nämligen massiva hjulringar (även i längder) samt yttergummi eller delar därtill för ringar till automobiler (även motorcyklar), skall i den ordning nedan stadgas erläggas skatt av en krona 50 öre för varje helt kilogram.

I första stycket omförmälda varuslag benämnas i denna förordning automobilgummiringar.

2 §.

Skatt för automobilgummiringar, som till riket införas, skall samtidigt med tullen till tullverket erläggas.

Därest automobil, som införes i riket, är försedd med automobilgummiringar, skall, därest tullfrihet icke åtnjutes för automobilen, skatt för ringarna erläggas samtidigt med tullen för automobilen.

Om betalningsanstånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning gäller beträffande i första och andra styckena omförmäld skatt vad rörande tullavgifter finnes stadgat.

3 §.

Den, som ämnar inom riket tillverka automobilgummiringar, skall, innan tillverkning må äga rum, därom göra skriftlig anmälan hos länsstyrelsen i det län, inom vilket tillverkningen skall ske.

Kungl. Maj:ts förslag: *Utskottets förslag:*

4 §.

Det åligger tillverkare av automobilgummiringar att, sedan anmälan enligt 3 § blivit ingiven, inom en månad efter varje kalenderkvartals utgång till länsstyrelsen avlämna en på heder och samvete avgiven deklaration rörande automobilgummiringar, som blivit under kalenderkvartalet av honom till annan levererade eller tagna i bruk för egen räkning.

I deklarationen skall, särskilt för varje leverans, angivas:

1) varuslag (massiva hjulringar etc.);

2) vikten för varje varuslag;

3) namn och fullständig postadress för den, till vilken leveransen skett; samt

4) om ringar utförts, den gränsort, över vilken utförseln skett.

Beträffande automobilgummiringar, som tagits i bruk för tillverkarens egen räkning, skall angivas varuslag och vikten för varje varuslag.

5 §.

Tillverkare skall samtidigt med avlämnandet av i 4 § omförmäld deklaration till länsstyrelsen erlägga den skatt, som efter här ovan stadgad grund belöper å i deklarationen angivna automobilgummiringar.

6 §.

Tillverkares skyldighet att jämlikt 4 § avlämna deklaration upphör, sedan skriftlig anmälan om rörelsens upphörande och dagen därför till länsstyrelsen ingivits. Dock skall sådan deklaration avlämnas för det kalenderkvartal, under vilket rörelsen upphört.

Har anmälan enligt första stycket skett, må ej utan ny anmälan enligt 3 § automobilgummiringar tillverkas, levereras eller tagas i bruk för tillverkarens egen räkning efter den tid, då enligt anmälningen rörelsen upphört.

7 §.

Skattebelopp, som i 5 § avses, skall till vederbörande länsstyrelse inbetalas genom insättning å statsverkets giroräkning i riksbanken för länsstyrelsens räkning. Inbetalning må ock kunna fullgöras därmed, att skattskyldig på eget ansvar med posten insänder skattebeloppet i

Kungl. Maj:ts förslag: *Utskottets förslag:*

check eller postremissväxel, ställd till länsstyrelsen, att betalas å bankkontor i den ort, där länsstyrelsen har sitt säte. I fråga om Stockholms stad skall dock insättning i riksbanken av skattebelopp ske å överståthållarämbetets räkning för allmänna utskylder samt check eller postremissväxel vara ställd till överståthållarämbetet för uppbördsärenden.

8 §.

Försummar tillverkare att inbetala skatt, som enligt 5 § åligger honom att erlägga, skall för skattens uttagande omedelbart verkställas utmätning.

9 §.

En var, som ur riket utfört icke begagnade automobilgummiringar, är berättigad att efter ansökan hos länsstyrelsen i det län, där sökanden äger hemvist, eller, om han yrkesmässigt driver handel med automobilgummiringar, hos länsstyrelsen i det län, där rörelsen drives, kostnadsfritt återbekomma vad i skatt å de utförda automobilgummiringarna efter deras vikt vid utförseltillfället belöpt. Dylik restitution skall bestridas av medel, som influtit genom skatt å automobilgummiringar.

Vid ansökan, som skall ingivas till länsstyrelsen sist inom en månad efter det utförseln skett, skall vara fogat bevis från vederbörande tullmyndighet, angivande de utförda automobilgummiringarnas vikt och dagen för utförseln samt innehållande förklaring, dels att av ringarnas utseende framgått, att de ej före utförseln varit i bruk och att med dem ej företagits åtgärd i syfte att öka deras vikt, dels ock att ringarna utförts under behörig tullkontroll.

10 §.

Då anmälan enligt 3 § ingivits, tillsätter länsstyrelsen en, så vitt möjligt inom den ort, där tillverkningen skall ske, bosatt, tillsyningsman. Det åligger denne att senast under andra månaden efter varje kalenderkvartals utgång genom granskning av tillverkarens bokföring och annorledes hava kontrollerat riktigheten av tillverkarens under nästförutgående månad avlämnade deklaration. Tillverkares handelsböcker ävensom erforderliga upplysningar skola för sådant ändamål tillhandahållas tillsyningsmannen. Över granskningen avlämnas rapport till länsstyrelsen.

11 §.

Tillsyningsmans arvode bestämmes av länsstyrelsen; dock må i varje fall ej ersättning utgå med högre belopp än tjugu kronor för varje

Kungl. Maj:ts förslag: *Utskottets förslag:*

förrättningsdag jämte rese- och traktamentsersättning enligt fjärde klassen av gällande resereglemente. Dylik ersättning skall bestridas av medel, som influtit genom skatt å automobilgummiringar.

12 §.

Den, som underlåter att inom föreskriven tid avlämna deklaration, varom i 4 § sägs, böte från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Har deklaration icke avlämnats inom föreskriven tid, äger länsstyrelsen jämväl förelägga den uppgiftspliktige lämpligt vite.

13 §.

Har någon i deklaration, varom i 4 § sägs, mot bättre vetande lämnat oriktigt meddelande, så att han därigenom undgått att betala skatt eller fått erlägga för låg skatt, böte högst fem gånger det skattebelopp, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

Har det oriktiga meddelandet icke lämnats mot bättre vetande, men har den, som lämnat meddelandet, vid dess avgivande gjort sig skyldig till grov vårdslöshet, vare straffet böter, högst två gånger det skattebelopp, som genom det oriktiga meddelandet undandragits.

Den, som dömes till straff enligt denna paragraf, skall jämväl förpliktas utgiva den skatt, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

14 §.

Den, som utan att hava gjort sådan anmälan, varom i 3 § sägs, tillverkar automobilgummiringar, böte från och med etthundra till och med femtusen kronor samt gälde skatt enligt den i 1 § angivna grund för de automobilgummiringar, som av honom tillverkats.

15 §.

Den, som innehar eller innehaft befattning såsom tillsyningsman, vare förbjudet att röja tillverkares yrkeshemlighet eller affärsförhållanden. Gör han detta och framgår ej av omständigheterna, att han om den hemlighet eller de affärsförhållanden erhållit kännedom på annat sätt än i sin egenskap av tillsyningsman, straffes med böter från och med femtio till och med ettusen kronor. Sker det för att göra skada eller begagnar han sin kännedom om berörda yrkeshemlighet eller affärsförhållanden till egen eller annans fördel, då må till fängelse dömas.

Har genom tillsyningsmannens åtgöranden skada uppkommit, vare han ock skyldig att den till fullo gottgöra.

Kungl. Maj:ts förslag:

16 §.

Länsstyrelse äger ådöma böter eller fälla till utgivande av vite enligt 12 §.

Åtal för förseelse, som i 13, 14 eller 15 § omförmäles, skall anhängiggöras vid allmän domstol.

Förseelser, som i 13 och 14 §§ omförmälas, äro föremål för allmänt åtal. Förseelse, varom i 15 § sägs, må ej av allmän åklagare åtalas, där ej målsäganden angivit densamma till åtal.

17 §.

Böter och viten, som utdömas enligt denna förordning, tillfalla kronan. Saknas tillgång till deras fulla gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

18 §.

Angående fördelning av influten skatt är särskilt stadgat.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1923; och skall härvid iakttagas följande.

1) Den, som idkar tillverkning av automobilgummiringar och vill därmed fortsätta efter den 1 januari 1923, har att före sistnämnda dag göra sådan anmälan, varom förmäles i 3 §.

2) För automobilgummiringar, som inom riket finnas den 1 januari 1923, och för vilka icke skatt skall erläggas uti den i 2 § stadgade ordning, skall, i den mån ej nedan i punkterna 3 och 4 annorlunda sägs, erläggas skatt enligt den i 1 § angivna grund.

3) En var ägare av automobil må från beskattning undantaga den

Utskottets förslag:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1923; och skall härvid iakttagas följande.

1) Den, som idkar tillverkning av automobilgummiringar och vill därmed fortsätta efter den 1 januari 1923, har att före sistnämnda dag göra sådan anmälan, varom förmäles i 3 §.

2) För automobilgummiringar, som inom riket finnas den 1 januari 1923, och för vilka icke skatt skall erläggas uti den i 2 § stadgade ordning, skall, i den mån ej nedan i punkterna 3 och 4 annorlunda sägs, erläggas skatt enligt den i 1 § angivna grund.

3) En var ägare av automobil må från beskattning undantaga den

Kungl. Maj:ts förslag:

å automobilens hjul vid 1923 års ingång anbragta uppsättning ringar *jämte* hälften därutöver, varvid iakttages, att, om vid denna beräkning uppstår brutet tal, detsamma höjes till närmast högre hela tal.

4) Tillverkares lager av automobilgummiringar, däri ej inräknas sådana ringar, vilka av honom för egen räkning tagits i bruk före den 1 januari 1923, beskattas allenast i den mån desamma därefter levereras eller tagas i bruk för egen räkning; och skall den tillverkare enligt 4 § åliggande deklarationsplikt första gången fullgöras under april månad 1923.

5) En var, som den 1 januari 1923 innehar automobilgummiringar, för vilka skatt skall erläggas i annan ordning än i punkt 4 sägs, är pliktig att före utgången av januari månad 1923 till länsstyrelsen i det län, där han har sitt hemvist, eller, om han yrkesmässigt driver handel med automobilgummiringar, i det län, där rörelsen drives, avgiva deklaration rörande de av honom vid ingången av år 1923 innehavda automobilgummiringar, med angivande av antal, varuslag och vikt.

Skatt för ringarna skall erläggas vid avgivandet av deklarationen; dock att, om skattens belopp överstiger ettusen kronor, den skattskyldige må åtnjuta anstånd med betalningen av vad som överstiger

Utskottets förslag:

å automobilens hjul vid 1923 års ingång anbragta uppsättning ringar *samt i fråga om automobil, vars ringar icke äro massiva,* hälften därutöver, varvid iakttages, att, om vid denna beräkning uppstår brutet tal, detsamma höjes till närmast högre hela tal.

4) Tillverkares lager av automobilgummiringar, däri ej inräknas sådana ringar, vilka av honom för egen räkning tagits i bruk före den 1 januari 1923, beskattas allenast i den mån desamma därefter levereras eller tagas i bruk för egen räkning; och skall den tillverkare enligt 4 § åliggande deklarationsplikt första gången fullgöras under april månad 1923.

5) En var, som den 1 januari 1923 innehar automobilgummiringar, för vilka skatt skall erläggas i annan ordning än i punkt 4 sägs, är pliktig att före utgången av januari månad 1923 till länsstyrelsen i det län, där han har sitt hemvist, eller, om han yrkesmässigt driver handel med automobilgummiringar, i det län, där rörelsen drives, avgiva deklaration rörande de av honom vid ingången av år 1923 innehavda automobilgummiringar, med angivande av antal, varuslag och vikt.

Skatt för ringarna skall erläggas vid avgivandet av deklarationen; dock att, om skattens belopp överstiger ettusen kronor, den skattskyldige må åtnjuta anstånd med betalningen av vad som överstiger

Kungl. Maj:ts förslag:

nämnda belopp till 1923 års utgång. Kungl. Maj:t äger att, om så finnes skäligt, medgiva ytterligare anstånd.

6) Vad i 12 och 13 §§ stadgas angående ansvar för försummad eller oriktig deklaration skall äga motsvarande tillämpning beträffande deklaration rörande innehav av ringar den 1 januari 1923.

Utskottets förslag:

nämnda belopp till 1923 års utgång. Kungl. Maj:t äger att, om så finnes skäligt, medgiva ytterligare anstånd.

6) Vad i 12 och 13 §§ stadgas angående ansvar för försummad eller oriktig deklaration skall äga motsvarande tillämpning beträffande deklaration rörande innehav av ringar den 1 januari 1923.

C) att riksdagen, med tillkännagivande, att Kungl. Maj:ts förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel m. m. icke kunnat i oförändrat skick av riksdagen antagas, måtte för sin del antaga följande

Förslag

till

förordning om fördelning av automobilskattemedel m. m.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Av skattemedel, som under visst år influtit jämlikt förordningarna om automobilskatt och om särskild skatt å automobilgummiringar eller jämlikt de särskilda bestämmelser, Konungen enligt 18 § i förstnämnda förordning må hava meddelat, skola *en fjärdedel* tillfalla rikets städer för att användas för dessas gatu- och väghållning samt *tre fjärdedelar*

1 §.

Av skattemedel, som under visst år influtit jämlikt förordningarna om automobilskatt och om särskild skatt å automobilgummiringar eller jämlikt de särskilda bestämmelser, Konungen enligt 18 § i förstnämnda förordning må hava meddelat, skola *20 procent* tillfalla rikets städer för att användas för dessas gatu- och väghållning samt *80 procent lands-*

Kungl. Maj:ts förslag:

landstingen för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar.

2 §.

Städerna tillkommande andel av skattemedlen skall av statskontoret fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt.

3 §.

Av landstingen tillkommande andel av skattemedlen skola tretton femtondelar av statskontoret fördelas mellan de särskilda landstingen i förhållande till de belopp, som influtit i automobilskatt från respektive *län,* därvid iakttages, att Kalmar läns landstingsområden betraktas såsom särskilda län.

Angående fördelningen av återstående två femtondelar förordnar Konungen.

Utskottets förslag:

bygden för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar.

2 §.

Av den städerna tillkommande andel av skattemedlen skola 80 procent av statskontoret fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt.

Angående fördelningen av återstående 20 procent förordnar Konungen.

3 §.

Av landsbygdens andel av skattemedlen skola 80 procent tillgodokomma de särskilda länen i förhållande till de belopp, som influtit i automobilskatt från respektive *läns landsbygd,* därvid iakttages, att Kalmar läns landstingsområden betraktas såsom särskilda län, *och återstående 20 procent mellan länen fördelas på sätt Konungen förordnar.*

§ 4.

Konungen äger att av skattemedel, som enligt 3 § skola tillgodokomma visst län, årligen bevilja bidrag företrädesvis till förbättring av för automobiltrafiken särskilt viktiga vägar inom länet samt till underhåll av sådana av vederbörande vägkassa underhållna vägar, vilkas underhåll på grund av automobiltrafik i syn-

Kungl. Maj:ts förslag:	*Utskottets förslag:*
	nerlig grad försvåras. Vad av länet tillkommande skattemedel ej åtgår till beviljade bidrag skall besparas, intill dess sålunda uppkommet överskott bliver i enahanda ordning utdelat eller om dess användning annorledes förordnas.
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1923; *dock att landstingen tillkommande andel av skattemedel för år 1923 skall till landstingen utbetalas först år 1925.*	Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1923.

D) att motionerna inom första kammaren nr 136, 139 och 158 samt motionerna inom andra kammaren nr 275, 276, 283, 297, 298 och 299 icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 maj 1922.

På andra särskilda utskottets vägnar:

AXEL VON SNEIDERN.

Närvarande: herrar von Sneidern, Johansson i Uppmälby, Asplund, Lindgren, Hult, Strömberg, Frändén *, Olsson i Öljersjö *, Norin, J. Bernhard Johansson, Elof B. Andersson, Sundling, Anderson i Råstock, Strid, Olsson i Blädinge *, Sköld, Johansson i Brånalt, Ödström * och Brännström.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Bilaga.

Approximativa beräkningar angående fördelningen av automobilskattemedel på de olika länen enligt Kungl. Maj:ts och utskottets förslag.

(I tabellen förutsättes, att 3 miljoner kronor skola fördelas på länen såsom dessa obligatoriskt tillkommande bidrag.)

	Antal motorcyklar		Antal övriga automobiler		Inflytande automobilskatt från			Obligatoriskt bidrag	
	På landsbygden	I städerna	På landsbygden	I städerna	Landsbygden	Städerna	Summa	Enl. Kungl. Maj:ts förslag [1]	Enl. utskottets förslag [2]
Stockholms län.....	458	145	815	231	92,556	26,458	119,014	141,000	218,000
Uppsala »	402	352	378	331	43,587	38,168	81,755	97,000	102,000
Södermanlands »	605	575	545	418	60,062	47,828	107,890	128,000	141,000
Östergötlands »	674	854	567	904	68,627	106,030	174,657	207,000	161,000
Jönköpings »	273	427	346	450	58,456	77,073	135,529	161,000	137,000
Kronobergs »	177	35	288	62	29,367	6,279	35,646	42,000	69,000
Kalmar »	324	119	447	291	48,482	30,187	78,669	93,000	114,000
Gottlands »	119	—	116	26	11,644	2,209	13,853	16,000	27,000
Blekinge »	120	109	83	168	11,092	20,424	31,516	37,000	26,000
Kristianstads »	348	97	486	250	63,177	31,255	94,432	112,000	149,000
Malmöhus »	736	1,133	1 198	2,250	146,002	270,435	416,437	494,000	343,000
Hallands »	142	154	173	279	19,428	30,232	49,660	59,000	46,000
Göteb. o. Bohus »	151	609	173	1,597	26,459	232,971	259,430	308,000	62,000
Älvsborgs »	338	325	473	427	48,044	43,647	91,691	109,000	113,000
Skaraborgs »	578	326	485	366	47,907	34,521	82,428	98,000	113,000
Värmlands »	412	190	859	403	75,983	35,606	111,589	132,000	179,000
Örebro »	821	491	686	560	71,324	55,570	126,894	150,000	168,000
Västmanlands »	468	279	423	364	44,549	36,479	81,028	96,000	105,000
Kopparbergs »	990	360	1,106	324	105,386	31,916	137,302	163,000	248,000
Gävleborgs »	656	288	782	404	77,255	39,129	116,384	138,000	182,000
Västernorrlands »	298	139	521	282	47,334	25,299	72,633	86,000	111,000
Jämtlands »	154	69	461	155	38,115	13,075	51,190	61,000	90,000
Västerbottens »	208	130	261	108	20,658	9,208	29,866	35,000	49,000
Norrbottens »	148	94	229	128	19,874	11,281	31,155	37,000	47,000
	9,600	7,300	11,901	10,778	1,275,368	1,255,280	2,530,648	3,000,000	3,000,000

[1] I förhållande till beloppen av influten automobilskatt från länen inklusive städerna.

[2] » » » » » » » » utom städerna.

Reservationer:

1) av herr *von Sneidern,* som, för det fall att den av honom m. fl. avgivna reservation mot utskottets utlåtande nr 1 vunne riksdagens bifall, hemställt,

att riksdagen, med tillkännagivande, att Kungl. Maj:ts förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel m. m. icke kunnat i oförändrat skick av riksdagen antagas, måtte för sin del antaga följande

Förslag

till

förordning om fördelning av automobilskattemedel m. m.

Härigenom förordnas som följer:

Kungl. Majt:s förslag:

1 §.

Av skattemedel, som under visst år influtit jämlikt förordningarna om automobilskatt och om särskild skatt å automobilgummiringar eller jämlikt de särskilda bestämmelser, Konungen enligt 18 § i förstnämnda förordning må hava meddelat skola *en fjärdedel* tillfalla rikets städer för att användas för dessas gatu- och väghållning samt *tre fjärdedelar* landstingen för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar.

Reservantens förslag:

1 §.

Av skattemedel, som under visst år influtit jämlikt förordningarna om automobilskatt och om särskild skatt å automobilgummiringar eller jämlikt de särskilda bestämmelser, Konungen enligt 18 § i förstnämnda förordning må hava meddelat, skola *20 procent* tillfalla rikets städer för att användas för dessas gatu- och väghållning samt *80 procent* landstingen för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar.

Kungl. Maj:ts förslag:

2 §.

Städerna tillkommande andel av skattemedlen skall av statskontoret fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt.

3 §.

Av landstingen tillkommande andel av skattemedlen skola *tretton femtondelar* av statskontoret fördelas mellan de särskilda landstingen i förhållande till de belopp, som influtit i automobilskatt från respektive *län*, därvid iakttages, att Kalmar läns landstingsområden betraktas såsom särskilda län.

Angående fördelningen av återstående *två femtondelar* förordnar Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1923; dock att landstingen tillkommande andel av skattemedel för år 1923 skall till landstingen utbetalas först år *1925*.

Reservantens förslag:

2 §.

Av den städerna tillkommande andel av skattemedlen skola 80 procent av statskontoret fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt.

Angående fördelningen av återstående 20 procent förordnar Konungen.

3 §.

Av landstingen tillkommande andel av skattemedlen skola *80 procent* av statskontoret fördelas mellan de särskilda landstingen i förhållande till de belopp, som influtit i automobilskatt från respektive *läns landsbygd,* därvid iakttages, att Kalmar läns landstingsområden betraktas såsom särskilda län.

Angående fördelningen av återstående *20 procent* förordnar Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1923; dock att landstingen tillkommande andel av skattemedel för åren 1923 och 1924 skall till landstingen utbetalas först år *1926*.

2) av herrar *Asplund, Frändén, Norin* och *Brännström,* vilka anfört:

»Då den långa och oftast snörika vintern i de norrländska länen och Dalarna under närmare hälften av året omöjliggör användandet av automobil, måste den å automobilens vikt utgående årliga skatten verka dubbelt betungande och hämmande på utvecklingen av

detta samfärdsmedel, som är av utomordentligt stor betydelse för ifrågavarande, glest befolkade, men till arealen mera än halva riket omfattande landsdelar. Vi anse därför, att de för riket i övrigt föreslagna skattesatserna böra beträffande de automobiler, som äro eller bliva inregistrerade inom de fem norrländska länen och Kopparbergs län, sänkas med åtminstone en fjärdedel, samt yrka följaktligen följande ändrade lydelse av 5 § i förslaget till förordning om automobilskatt:

5 §.

Skatt utgår för helt kalenderår räknat med följande belopp:

för motorcykel utan bivagn med femton kronor;

för motorcykel med bivagn med tjugufem kronor;

för annan automobil, med ringar av mjuk kautschuk, med åtta kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens egen vikt vid användning av tyngsta till automobilen hörande karosseri; samt för annan automobil, med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk, med femtio kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens egen vikt vid användning av tyngsta till automobilen hörande karosseri.

Inom Kopparbergs, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län skall dock skatt utgå, för helt kalenderår räknat, med allenast tre fjärdedelar av de särskilda belopp, som här ovan angivits.

Inträder — — — gäller.

Ändras — — — kalenderkvartal.

3) av herr *Strömberg*, som anfört:

»Utskottets beslut i fråga om automobilskattemedlens fördelning mellan landsbygden och städerna har jag icke kunnat biträda. Enligt Kungl. Maj:ts förslag skola av de enligt automobilskatteförordningen influtna medlen tre fjärdedelar tillfalla landsbygden och en fjärdedel städerna. Utskottet har frångått dessa grunder för fördelningen och föreslagit, att 80 procent skola tillfalla landsbygden och endast 20 procent städerna. Dessutom skola enligt utskottets förslag 20 procent av städernas andel fördelas på sätt Konungen närmare förordnar.

Genom en sådan anordning komma landets städer, vilka i hög grad få vidkännas kostnader för en alltjämt ökad automobiltrafik, i en mindre gynnsam ställning. I betraktande av att ett mycket stort antal automobiler i våra större städer sällan eller aldrig använda sig av landsbygdens vägar, då de användas för uppgifter inom städernas gränser, och då dessutom städerna utom ett dyrbart underhåll av gatunätet även hava en omfattande underhållsskyldighet av vägar särskilt inom inkorporerade områden synes utskottets förslag icke stå i överensstämmelse med rättvisans och billighetens krav.

Under frågans förberedande behandling hava kammarrätten och svenska stadsförbundet på starka sakliga grunder föreslagit, att städer och stadsliknande samhällen måtte tillerkännas en tredjedel av dessa skattemedel. Kungl. Maj:t, som med hänvisning till innehållet i det framlagda förslaget till ny väglag undantagit stadsliknande samhällen har stannat vid att för städernas del föreslå en fjärdedel, medan landsbygden skulle komma i åtnjutande av tre fjärdedelar och härmed har, synes det mig, berättigade intressen blivit tillgodosedda.

Utskottets beslut att frångå dessa grunder har jag sålunda icke kunnat biträda, varför jag ansett att utskottet bort tillstyrka antagandet av följande:

Förslag

till

förordning om fördelning av automobilskattemedel m. m.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Av skattemedel, som under visst år influtit jämlikt förordningarna om automobilskatt och om särskild skatt å automobilgummiringar eller jämlikt de särskilda bestämmelser, Konungen enligt 18 § i förstnämnda förordning må hava meddelat, skola en fjärdedel tillfalla rikets städer för att användas för dessas gatu- och väghållning samt tre fjärdedelar *landsbygden* för att användas företrädesvis till förbättring och underhåll av för den allmänna samfärdseln särskilt betydelsefulla vägar.

2 §.

Städerna tillkommande andel av skattemedlen skall av statskontoret fördelas mellan de särskilda städerna i förhållande till de belopp, som från dem influtit i automobilskatt.

3 §.

Av landsbygdens andel av skattemedlen skola tretton femtondelar *tillgodokomma de särskilda länen* i förhållande till de belopp, som influtit i automobilskatt från respektive *läns landsbygd*, därvid iakttages, att Kalmar läns landstingsområden betraktas såsom särskilda län.

Angående fördelningen av återstående två femtondelar förordnar Konungen.

4 §.

Konungen äger att av skattemedel, som enligt 3 § skola tillgodokomma visst län, årligen bevilja bidrag företrädesvis till förbättring av för automobiltrafiken särskilt viktiga vägar inom länet samt till underhåll av sådana av vederbörande vägkassa underhållna vägar, vilkas underhåll på grund av automobiltrafik i synnerlig grad försvåras. Vad av länet tillkommande skattemedel ej åtgår till beviljade bidrag skall besparas, intill dess sålunda uppkommet överskott bliver i enahanda ordning utdelat eller om dess användning annorledes förordnas.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1923.»

4) av herr *J. B. Johansson* och herr *Johansson* i Uppmälby.

STOCKHOLM, ISAAC MARCUS' BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG, 1922.